

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 3. prosince 2019 v trestní věci odsouzeného: **Jakub P** [REDACTED], narozený [REDACTED], o stížnosti **odsouzeného** proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 8.11.2019, č.j. 8 PP 65/2019-17,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu se napadené usnesení **zrušuje** a nově se rozhoduje tak, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku odsouzený Jakub P [REDACTED], nar. [REDACTED], **podmíněně propouští** z výkonu trestů odnětí svobody:

v trvání šesti (6) měsíců uloženého mu ve věci vedené u Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 33T 73/2017,

v trvání sto osmi (108) dnů uloženého mu ve věci vedené u Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 17T 167/2015,

v trvání sto dvaceti (120) dnů uloženého mu ve věci vedené u Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 33T 94/2017

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **jednoho (1) roku** a současně se vyslovuje **dohled**.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byla podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítnuta žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu shora uvedených trestů odnětí svobody, kdy soud prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil tak, že od odsouzeného nelze očekávat, že na případ propuštění z výkonu trestu povede řádný život.
2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost, kterou do projednání věci před stížnostním soudem blíže neodůvodnil.
3. Z podnětu včas podané stížnosti odvolací soud podle § 147 odst. 1 tr. řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, řízení usnesení předcházející a dospěl k těmto závěrům.
4. Pokud se týká řízení, které vynesení napadeného rozhodnutí předcházelo, krajský soud žádná pochybení soudu prvního stupně neshledal. Návrh odsouzeného na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byl projednán ve veřejném zasedání, o jeho konání byl odsouzený vyrozuměn s dostatečným časovým předstihem, kdy bylo zachováno jeho právo na přípravu k veřejnému zasedání. Veřejné zasedání proběhlo v přítomnosti odsouzeného, byl mu dán prostor k vyjádření a soud prvního stupně provedl relevantní důkazy pro posouzení věci. Napadené rozhodnutí bylo vyhlášeno a odůvodněno v přítomnosti odsouzeného, a stranám byl dán prostor k vyjádření stran opravného prostředku.

5. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody,
6. Z koncepce výše uvedeného ustanovení trestního zákoníku vyplývá, že odsouzený by musel splňovat kumulativně všechny tři podmínky, s nimiž zákonodárce spojuje možnost podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, aby bylo možno vyhovět jeho žádosti. Krajský soud se po přezkoumání celého případu ztotožnil se závěry soudu prvního stupně potud, že odsouzený vykonal zákonodárcem presumovanou část trestu odnětí svobody, a že ze způsobu výkonu trestu ze strany odsouzeného lze seznat polepšení a snaha po nápravě. Krajský soud se však nemohl ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně, že od odsouzeného nelze v současné době očekávat, že na případ propuštění z výkonu trestu povede řádný život, neboť právě polepšení, které je na straně odsouzeného seznatelné ze způsobu výkonu trestu, předurčuje předčasné dosažení účelu uloženého trestu a tedy i do značné míry předpokládá, že od odsouzeného lze v budoucnu očekávat vedení řádného způsobu života. Je zcela nezpochybnitelné, že odsouzený má v opise rejstříku trestů 7 záznamů, kdy první z nich má evidován v roce 2007. Odsouzený byl v minulosti odsuzován zejména pro trestnou činnost majetkového charakteru a pro trestnou činnost související s nerespektováním rozhodnutí orgánů státní správy. Z uvedeného lze činit závěr o trestněprávní narušenosti odsouzeného. Rovněž krajský soud nikterak nezpochybňuje závěr soudu prvního stupně, že odsouzený již v minulosti čelil nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který neměl na osobu odsouzeného dostatečný vliv. Na druhou stranu je však třeba přihlídnout ke skutečnosti, jakým způsobem odsouzený vykonává nyní posuzované tresty odnětí svobody. Příkladným přístupem k výkonu trestu deklaruje snahu po nápravě, osvojil si pracovní návyky, vytvořil si podmínky pro udělení nemalého počtu kázeňských odměn a byl zařazen do I. diferenční skupiny v rámci výkonu trestu. Je sice skutečností, že odsouzený není ve výkonu trestu odnětí svobody po takovou dobu, která by mohlo více předurčit potlačení kriminogenních sklonů, na druhou stranu je však třeba konstatovat, že odsouzený v minulosti projevil sklony k páčání méně závažné trestné činnosti, na své jednání získal ve výkonu trestu dle zprávy Vězeňské služby odpovídající náhled a lze tak do budoucna očekávat, že se závadového jednání vyvaruje. Za takových okolností případu lze dle krajského soudu činit ve věci předběžný závěr o realizaci výchovné složky uložených trestů. Právě přístup odsouzeného k výkonu trestu je ve věci určující a umožňuje učinit závěr, že účelu trestu mohlo být u odsouzeného dosaženo dříve, než jak bylo vymezeno výměrou uložených trestů. Krajský soud tak s ohledem na výše uvedené na rozdíl od soudu prvního stupně připouští, že právě v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody a získáním pracovních návyků mohla u odsouzeného nastat změna v přístupu k životu a v jeho hodnotovém systému. Odsouzený má vytvořeny pracovní návyky, má na případ výstupu z výkonu trestu zajištěno sociální i ekonomické zázemí. Za dané situace krajský soud na rozdíl od soudu prvního stupně uvěřil prohlášení odsouzeného, podpořeného zprávami Vězeňské služby ČR o způsobu výkonu trestu ze strany odsouzeného, že dosavadní výkon trestu odnětí svobody měl na jeho osobu zásadní převýchovný účinek. S ohledem na dřívější sklony odsouzeného k páčání druhově shodné trestné činnosti považoval krajský soud za nezbytné podmíněné propuštění spojit se stanovením zkušební doby na hraně první a druhé třetiny zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 1 roku za současného vyslovení dohledu nad odsouzeným. Po tuto dobu bude možno dále sledovat chování odsouzeného mimo výkon trestu odnětí svobody a s odstupem dostatečné doby posoudit, zda účel trestů odnětí svobody, byl naplněn už v okamžiku podmíněného propuštění odsouzeného z jejich výkonů, či zda je účelu uložených trestů nutno dosáhnout jejich dalším přímým výkonem. Rovněž krajský soud považuje za nezbytné, aby byl odsouzený i nadále pod určitou kontrolou státních orgánů a osvojení si

sociálních a pracovních dovedností dokládal v rámci dohledu probačnímu úředníkovi. Spolupráce odsouzeného s probační a mediační službou může být navíc pro odsouzeného i prospěšná v souvislosti s návratem odsouzeného do civilního života. Na odsouzeného jsou tak i nadále kladeny určité povinnosti, aby kladným přístupem k práci a vedení řádného způsobu života prokázal reálnost a upřímnost své nápravy.

7. Za dané situace krajský soud zrušil napadené usnesení soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu a nově rozhodl tak, že žádosti odsouzeného na podmíněné propuštění z výkonu trestů vyhověl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec dne 03.12.2019

Mgr. Lukáš Korpas v. r.
předseda senátu